

دندان به فرزندان باختصار:

۵۵۰. فرزندان عزیزم - دین روزن از نین را می‌کسانی بست نیاد و ده ایم - مادرم دین راه را کشی را که از پدرش آموخته بود پسند و را با خود برد - من و مادرتان پیر زرد چه رجای و مصائب برای مشی درین طرق شنیدم و کوشش ماکن بود که آنرا ایشان هم بیاگزیم - لجه‌لند که به در طلاق امر موتفقید - اقدام من که غیر بودند (بهای بودند) خیال نابود مرار داشتند تا دین لکه نگذار پاک نمایند:

مدعی خود است که لذتی خنده را شنیده باشد، خدا بود در اندیشه باشند - فرزندان خویش را آباد بین بازار آورید - هر سر اینها از خود داشتند یعنی عذرخواهان یکدیگر را کوچک نکنند و سرزنش نهایت - کسی را از زده نکنند - بخوبی باشند - خوبیش را درم دوست نکنند یا بشد برای خود بگیرند - کمک بگیرند زیانی ندارد بلکه ارجمندی داشته باشد - خوبیش را درم دوست نکنند اورکه در رثاست کار آسان نباشد آواره او بود با گزینش باشند - سپاهیان دنیا با همکر در گیر فتوح و گیلان را از خود ببردند و لجه‌آنها را سرزنش کنند سرزش را درن از خود بپند که راحیمه می‌گیرد - من برای اکثر مقداره دین را گین درست و بعد عظم این را عتما در دل این دارم - هر کار را مرا آئین بهائی دفن کنند (در این دن اگر فشد در افریق) - مادرم و صحبت گردید پیر زمزگش در دل از دهم عید فطران بیادش حبسه بی گیریم و تا گزون دین کار را کرده ایم شایم این کار را ادامه دهید چون رو علت ایمان من و بالمال شما باشد فرزندین زیان را نگیری کنند و از کرد گان در صورت اینکه این گاه هایی دیدار کنند ما دنیا تهمایر ایشان را هستیم که خاکستر برگز بست جو که مولن - حمام مبارک و حضرت اعلی راست و بخون هزاران را رسیده ام از دین دمر گلین شده راست - ماصفحه هم که ایمان هستم هر چاره باشم -

بعد فرار از برادر که بصحب داریم بعد از این قیامت آمد طبلان را مخاند و اثاث داده که انجید اود اید ناخد اچه مقدار فرماید.

(طیار مکن خواره ای از زبان)

بعضیه صنیعه مر جنگ کرد از آن روز قی می‌افزد و مصیر دیده

کن آن ام از آن روز

۱) صبحه لاهمايان حمله ، بالفضل و مهر بخوانند و با دیگر را دران و سعادت خان

مشه العصر فرمایند